

Σύλλογος Διδασκόντων Σχολής Θετικών Επιστημών
Πανεπιστημίου Αθηνών
Πανεπιστημιόπολη, Ζωγράφου 15784 Αθήνα

<https://www.facebook.com/depthetepistuo>
Επικοινωνία: dfassoul@phys.uoa.gr, cmelol@math.uoa.gr

Ανακοίνωση Διοικητικού Συμβουλίου
για τα δίδακτρα στις μεταπτυχιακές σπουδές

21/10/2015

- **Είμαστε κατά της θεσμοθέτησης των διδάκτρων (τελών εγγραφής)**
- **Είμαστε υπέρ της θεσμοθέτησης καθεστώτος πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για τα μέλη ΔΕΠ**
- **Θεωρούμε επείγουσα την ανάγκη αποκατάστασης του ποσοστού του ΑΕΠ για τα δημόσια αγαθά (παιδεία-υγεία) στα επίπεδα του 2009**

Τα μεταπτυχιακά στην Ελλάδα αποτελούν πλέον την τεταρτοβάθμια εκπαίδευση και η παρακολούθησή τους είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση για τους πτυχιούχους των Ελληνικών ΑΕΙ. Σε αυτό ωθεί και η μαζική ανεργία των νέων που έχει απαξιώσει τα πτυχία του τρίτου κύκλου και ωθεί τους αποφοίτους των ΑΕΙ στην αναζήτηση επιπλέον προσόντων για την εύρεση εργασίας. Βέβαια, η ανεργία των νέων δεν οφείλεται στην κακή ποιότητα των πτυχίων τους, όπως αποδεικνύει το γεγονός ότι απορροφούνται με αυτά στο εξωτερικό, αλλά η αποβιομηχάνιση της χώρας και οι πολιτικές που αποδιαρθρώνουν την οικονομία και συντηρούν απαράδεκτα υψηλά ποσοστά ανεργίας.

Είναι γεγονός ότι πολλά τμήματα ΑΕΙ και όλα τα ΤΕΙ, με διάφορες προφάσεις και αιτιολογίες, έχουν επιβάλει δίδακτρα, μερικές φορές εξωφρενικά, στα μεταπτυχιακά τους προγράμματα. Αυτά τα προγράμματα μάλιστα, ορισμένες φορές, στήνονται με στόχο την εμπορική εκμετάλλευση, χωρίς να αντιστοιχούν σε υπαρκτά επιστημονικά πεδία που θα δικαιολογούσαν την ύπαρξή τους. Η λύση όμως δεν βρίσκεται στην κατεύθυνση της θεσμοθέτησης των διδάκτρων με το πρόσχημα ότι θα επιβληθεί έλεγχος στο καθεστώς της ζούγκλας που επικρατεί σήμερα.

Η πανεπιστημιακή κοινότητα παρακολουθεί, για πολλοστή φορά την προσπάθεια απενοχοποίησης των διδάκτρων στα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών (ΠΜΣ) τόσο μέσα από το Ν/Σ που κατέθεσε η Κυβέρνηση, αλλά και μέσα από τις ανακοινώσεις της Συνόδου των Πρυτάνεων των Πανεπιστημίων και των Προέδρων των ΤΕΙ. Η προσπάθεια αυτή βρίσκει στήριγμα στην περικοπή από τις μνημονιακές κυβερνήσεις της χρηματοδότησης προς τα ΑΕΙ κατά 75-80% από το 2009 και εξής. Η περικοπή αυτή είναι πολύ μεγαλύτερη από τη μείωση του ΑΕΠ (35% την ίδια περίοδο), έχει οδηγήσει τα ΑΕΙ σε οικονομική ασφυξία και εξ' αντικειμένου τα ωθεί σε παράδοση στην ιδιωτική πρωτοβουλία και στην αποδοχή των διδάκτρων ως σανίδα σωτηρίας.

Η κυβέρνηση φαίνεται απρόθυμη να αντιταχθεί στις επιταγές της λεγόμενης εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και να στηρίξει οικονομικά τις μεταπτυχιακές σπουδές. Αντί να επιβάλει την άρση των διδάκτρων όπου υπάρχουν, αρνείται, στην πράξη, να στηρίξει τα δημόσια πανεπιστήμια και να διαθέσει το απαιτούμενο ανθρώπινο δυναμικό και την απαραίτητη δημόσια χρηματοδότηση για τις λειτουργικές τους δαπάνες. Τα Πανεπιστήμια χάνουν ολοένα και περισσότερα μέλη ΔΕΠ διαφόρων ειδικοτήτων, χωρίς τις οποίες δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με επάρκεια όχι μόνο οι ακαδημαϊκές και επαγγελματικές απαιτήσεις των μεταπτυχιακών αλλά ακόμη και των προπτυχιακών σπουδών. Στις επανειλημμένες εκκλήσεις μας να μην περικόπτει τις δαπάνες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ποσοστά σχεδόν τριπλάσια της περικοπής του ΑΕΠ, κωφεύει.

Η οικονομική ασφυξία των ΑΕΙ οδηγεί στην περιθωριοποίηση του τρίτου κύκλου σπουδών (προπτυχιακά). Ντε φάκτο επιβάλλεται το καθεστώς που διαγράφουν οι συμφωνίες της Μπολόνια: Δύο κύκλοι σπουδών, ο πρώτος μαζικός, περιθωριακός και χωρίς αντίκρισμα, ο δεύτερος για όσους μπορούν να πληρώνουν, αυτοσυντηρούμενος, χωρίς κρατική χρηματοδότηση. Έτσι, η καθιέρωση της Ανώτατης Παιδείας ως δημόσιο αγαθό επιχειρείται να καταργηθεί. Το Ν/Σ για τα μεταπτυχιακά, όχι μόνο δε βάζει φραγμό στην επιχειρούμενη κατάργηση, αλλά αντίθετα, τη διευκολύνει.

Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία, με συνεχώς μειούμενες αποδοχές, τα μέλη ΔΕΠ στηρίζουν έμπρακτα την ανάπτυξη της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας και τη μύηση των νέων επιστημόνων σε αυτήν, μέσα και από την εργασία τους στα μεταπτυχιακά προγράμματα, παράλληλα με την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στις προπτυχιακές σπουδές. Η επιβολή διδάκτρων ενδεχομένως να δώσει την εντύπωση σε ορισμένους ότι θα μπορούσε να συμπληρώσει τις απώλειες στο μισθό τους. Ας μη γελιόμαστε: ενώ η όποια αμοιβή θα αφορά μια μειοψηφία μελών ΔΕΠ, θα αποτελέσει μία ακόμη αφορμή για νέες μειώσεις στους μισθούς όλων μας, με παραπέρα ένταση του διδακτικού φόρτου. Ας θυμηθούμε αποφάσεις δικαστηρίων, σε προσφυγές κατά της περικοπής των μισθών μας, που με πρόφαση την υποτιθέμενη δυνατότητα αμοιβής από άλλες πηγές, θεώρησαν ότι οι περικοπές αυτές δεν επηρεάζουν τη δυνατότητά μας για αξιοπρεπή διαβίωση.

Η πάλι για την ανατροπή των περικοπών των μισθών μας δεν μπορεί να περάσει μέσα από την εμπορευματοποίηση των μεταπτυχιακών σπουδών σήμερα, της εκπαίδευσης συνολικά αύριο. Αντίθετα, η μόνη δυνατότητα ανατροπής τους περνά μέσα από την ανατροπή της επιχειρηματοποίησης του Πανεπιστημίου, μέσα από τη στήριξη του Δημόσιου και Δωρεάν χαρακτήρα του, που ως αρχή αποτελεί κεντρική κατάκτηση της Ελληνικής κοινωνίας του τελευταίου αιώνα. Στήριξη που προϋποθέτει τη θεσμοθέτηση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης του Πανεπιστημιακού Δάσκαλου, πράγμα που αποτελεί κεντρικό αίτημα του προοδευτικού πανεπιστημιακού κινήματος εδώ και χρόνια.

Είναι, επίσης, ακατανόητη, αν όχι ανάληγη, η εισήγηση να χρηματοδοτήσουν οι ίδιοι οι νέοι – όταν το ποσοστό ανεργίας τους αγγίζει το 60% - τις περιορισμένες

επαγγελματικές τους προοπτικές, για τις οποίες δεν φταίνε οι σπουδές αλλά οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Οι υποσχέσεις περί ορθολογικών διδάκτρων «αυστηρά προϋπολογισμένων ανάλογα με τις λειτουργικές και άλλες ανάγκες του ΠΜΣ» δεν μπορούν να αποτελέσουν σε καμία περίπτωση εχέγγυο για το μέλλον. Σε όσες χώρες (π.χ. Αγγλία) θεσπίσθηκαν αρχικά μικρά ποσά διδάκτρων, σε μερικά χρόνια εξαπλασιάστηκαν για να φτάσουν σε υπέρογκα ποσά. Ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, δεν δεχόμαστε να χρησιμοποιήσουμε την αγωνία των φοιτητών και των οικογενειών τους για επαγγελματική αποκατάσταση προκειμένου να αναπληρώσουμε δήθεν τις μειωμένες αποδοχές μας που είναι αποτέλεσμα των μνημονιακών πολιτικών που εφαρμόζονται. Τα τέλη εγγραφής (κατ' ουσίαν δίδακτρα) που θεσμοθετεί το Ν/Σ (α) Είναι αβάστακτα για τις περισσότερες οικογένειες, αφού ανέρχονται στα 3,520 ευρώ το χρόνο (τρεις βασικοί μισθοί ανά εξάμηνο), (β) Δίνουν το πράσινο φως για τη γενίκευση του μέτρου και εκεί που δεν εφαρμόζεται, (γ) Οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε μελλοντικές αυξήσεις, όπως έχει συμβεί παντού στο εξωτερικό όπου καθιερώθηκαν δίδακτρα.

- **Απαιτούμε την στήριξη των λειτουργικών αναγκών των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών από δημόσια χρηματοδότηση και την κατάργηση των διδάκτρων ή των τελών εγγραφής όπου υπάρχουν.**
- **Απαιτούμε την στήριξη των πανεπιστημίων με προκηρύξεις νέων θέσεων ΔΕΠ, πλήρους απασχόλησης. Λέμε όχι σε ελαστικές μορφές εργασίας και στις προσπάθειες κάλυψης των κενών σε διδακτικό-ερευνητικό προσωπικό με «μεταγραφές» από άλλους χώρους εργαζομένων ή με «προσλήψεις» νέων με απαράδεκτες συνθήκες εργασίας.**
- **Απαιτούμε την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των πανεπιστημιακών δασκάλων με αξιοπρεπείς μισθούς μη επιδοματικού χαρακτήρα, ώστε να καθίσταται εφικτό για κάθε πανεπιστημιακό να ασκεί απερίσπαστα και αποκλειστικά το λειτούργημά του. Θα αγωνιστούμε για να επανέλθουν οι αποδοχές μας άμεσα στα επίπεδα του 2012, σύμφωνα και με την απόφαση του ΣτΕ, και για να αποτρέψουμε όποιες περαιτέρω μειώσεις.**
- **Θα παλέψουμε για να απεμπλακούμε από υποχρεώσεις νέο-αποικιοκρατικού χαρακτήρα, όπως είναι τα μέτρα της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ.**

Διεκδικούμε Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία σε μια χώρα που, στηριγμένη στις δικές της δυνάμεις, θα απασχολεί τους αποφοίτους των ΑΕΙ της και δεν θα τους ωθεί σε μαζική μετανάστευση.

Ο Πρόεδρος
Δ. Φασουλιώτης

Ο Γραμματέας
Κ. Μηλολιδάκης